

pokladníkem učinil a jemu příkazal spěšně, aby žádným obyčejem základov
nevázil, ale věrnost, kterouž bratr v čas potřebnosti nudi se bratru ukazati, a aby
60 lidu mnozství sebral, kterýmž by jej z jeti mohl vysvoboditi. A pak najasnejší
Jan, milostivým hnur jsa bratra probani, listy do rozličných krajin rozesal jest,
žádaje králem a kniežatům, každém zvlášt, kterak páni země české najasnejší
knieže a pána pana Václava, římského a českého krále, pána světo, vše, odporně roz-
ličné proti pánom v svých listech složiv kusy, ie proti pánu svému a bratu naji-
65 lejšemu dovodě velmi nespravedlivě a k tomu pravě, že veliký zold chce dátí,
aby mohl bratra svého zase vyprostiti. A zvěděše to všichni, ktož zold milovali,
kteržiz prvě zadost spravedlnosti jím se státi museli, opustitse spravedlnost, obrá-
tili si se ku pokladu davajicim. A tu zvonec sili si rozličnými radami, že již svým
zvukem všecky království neslušnosí po končinách světa roznesl jest. Znamenajice

70 pak některí páni sladkost pokladu a zoldu dary, kteržiz prvě přivěšením pečeti
svých ne Istivú laski, ale pro spravedlnost byli sú se spojili se pány: ty čeruvenost
poběhlé páni učinila a neupřímně, a tak večre Istivosti počátek posel jest, neb
usly libé, alias sladké, věci mluvie, srdečem Istivosti nepravost roznozojuji; skre-
to jeden druhemu těžko bude věřti a to spadne a obráti se k jich potomkuom.

75 Ale osviecený Jan, vévoda gerlický iž rečeny, veliké mnozství lidu shromazdil
do Prahy jest přijel, ne aby nadarmo mnozství sebral, ale aby krále, bratra svého
a pána, věrně zprostil. Páni pak, kteržiz krále v své moci měli sú, zvěděše to, na
hrad Krumilov páne Jindřicha z Rožberka přinesli sú. Ale iž řečené knieče
u města Budějovic položili se jest a skre to pálení morduon i jiným neslušnostem
80 to léto uměsenie jest uraženo. Král pak znamenaje, že málo co jiného muže jemu
prospěti, jedno ty věci, kterýmž páni pro obecné zemské dobré žádali sú, jim chtěli
by dátí a pečetí najasnejšího bratra svého Jana svrchupsané listy upěvnití.
Co více, dílem kráte. Všecky věci, kteržiz páni přivedli sú, psányt sú a pečetni
upěvňeny. A tak přiměře jsu položena. S tiem Velebnost královská jest pušten.
85 A když chitše lid se rozejet, každý z zoldu svého napominal jest knieže listem jeho,
kteržiz, když byl král pušč, zbaven jest byl tědu nad poklady a pro nezaplatení
žoldu od žoldněrů svých mnoho haněnie trpěl. Knieže pak nad králem dobrory
a bratrství ukázel jest milostivost, jej vysvobozuje. Ale krále kniežeti roznozenie
nevěry dal, nebo králov z úzkosti vysvobodil jest zástup a kniežetin zástup v kláde
90 krále pevně zařítel jest.

1 učešenie potěšení – 2 běžnost vezadých novin zbehlost denních zpráv (dieta exercitia
novitarum) – 6 jest okázaloj je učineno – 8-9 jímž se přihodilo rěce pustiti bylo zatěžko vzdati se
– 9 zmisko město – 12 ustavněnost statos, pevnost (constantia); zkušené zahuba (destructio)
– 14 milostivá zpětu laskavou nápravou zdrobnit obřenou odstranit břemena – 16 k světu
– 18-19 rozmýšlání radu uvažující poradu (mas-
ticato consilio) – 19 vyprazi řek, vyslovil – 21 zamyšlý vymyslený, zaměřený – 21-22 se těpje
z obohouj json oulopovány o duchody – 23 na vše den každý den, den po dni; krajina země
– 26 obvyklej test zryklo si, má zryk – 26-27 z stara dátova od dávných dob – 27 konfidenčnho
kříku kvilibello (lamentabil) křík, nářk – 28 zastížení výdolyti, výmoci – 29 popudný popud
liy – 30 uslavěnōt stálost, pevnost – 31 domně se domnijave se, přev dřve – 35 náhlos prud-

kost, prchliost (vehementiam) – 37 sedě usedneš – 39 milovníci oblibenci, milci – 41
nevázil, ale věrnost, kterouž bratr v čas potřebnosti nudi se bratru ukazati, a aby
upíje unik; by kdyby – 44 staveni, zadržen, zajmuti – 45 ohradami se ohrazuje posilami se
zabezpečuje (diversa structura se munies) – 45-46 zlost nepravosti zly skutek nespraved-
nosti – 50 provolán vyhlášen – 55 mnozym obyčej rozličným zpísobem – 56 bramburský
braniborský – 57 gerlický zhokelecký – 58 základ peněžní záruka (thesaurus) – 60 z jeti ze
zajeti – 63 všeze vězn – 63-64 odporně.. složiv artikuly (contrarie
formans articulos) – 65 dorové dokazanje (approbans); zold výkupné (stipendium) – 71-72
ty čeruvenost poběhlé páni učinila stud zpísobil, že zboží od panu (hos rubricunditas
apostolas dominis reddit et perverso) – 73 alias jinak, neboži – 80 uměsenie jest uraženo
dosl. překlad: diminutio est offensa, srazilo se se zmenšením, t. j. nastalo zmenšen, uby-
tek – 82 upěvnenii svrdci – 83 přívodní sú uváděli, t. j. se souhlasem (approbant) – 85 z zold-
du... napominal jest upominal o zold – 88-89 rozmaněne nevěry dal roznozíti neveru, t. j.
nedodržení úmluvy – 89 z úzkosti ... v kláde v lat.: a cippo (z klády) ... in cippo; kniežen
zítnup kulzech přivzenci

STÍŽNÝ SPIS PANSKÉ JEDNOTY KRÁLI VACLAVU IV.

(r. 1397)

5 libé, lidem přebývati v království, kdež milostivý, tichý krále a pokojoj králov-
ství své věrne zpravuje radami, kteržiz ne milovníkům daruov volá do rad, ale
pocitivé obecně dobré věrné věžice. Neb v kterém koli království mnoho hubenych
a rozbežných, alias neznaných, rad se děje, to království v sobě ovšem zle se zpra-
vuje. Výsost cíesařství, proč ste nehasledovali nejnepřemoženějšího otce Vašeho
Karla Šlapéj, kteržiz země své šlechtice, cizorence i hosti znamenité a chvaly
hodně, vším srdečem miloval jest, s kterýmž krajinu a země obdželjest. Ale huku
měštan a řemeslníků v Výsosti rady nevolal jest. Nebo pánon země a šlechti-
cónm království poručil jest úřady, zřetedlní můdrosti jich ředě zpravování,
každěho způsobil byti v svém rádu, všecky věci ředě s radu pánuov; Ríši a králov-
ství českému na věk den čest rostla jest roznozenie a vítězství, neb přejasné
paněti otec Vás najnepřemoženější, rozumných panských požival rad, kteřžo
10 po smrti jeho skre novomě pány od Výsosti rady jsu odlíčeni. Však svůj nepřemo-
ženou noc stav věch zpravování dosti plně zjednal jest, panože v svém pořádu,
sřeřecku k svému, takže některi řenkujic pivo, některi řili obuv, některi vykrmu-
něštaný též v svém, takže některi řenkujic pivo, některi řili obuv, některi vykrmu-
jice dobystek, droby dělajice, že jeho páni a panože mohli se tiem chorati, všickni
svých kupeci užitku radovati se. Nebo pro ně ředko neb nikdy války nedaly
15 sú se, nebo Jeho Jasnost znamenal jest, že měštané málo se k boji hodili. Slavné
knieže, najmilostivější panel. Ma všečenost nemuožt se nadiviti, že korunú cie-
sařská až do tohoto času hlavy Vásie Výsosti nepřikryli ste, kteržiz však otec Vás
Vám i bratřim Vašim velikými dary a ušilimi dobyl jest, a čest svatej říše dali ste
cizorenci, alias hosti, korunu hlavy Vásie služebníku. A z toho Vásie Výsosti
a království českému mnohe škody a křivdy staly sú se. O, Výsost cíesařství,
20 proč tak dlouho slovy pěknými a lahodnými v zavření drželi ste cíesařství? Proč
25 tak dlouhý čas trpěli ste křivého papeže, proč tak dlouhý čas viete křesťanské bludit

Sokol

619

N 30
copustu síté, ponevadz te večí byli síté rozumnnými pŕíčinami súdce a najijšší rozdielce posťavení! Proč takovi čitivosti neveru židovskí milovali ste, je milujie nad vŕne kręstany, je také nad proroky páne povyšuje! Proč Vaše Jasnosti učeným pražské kolege studentom a kněžnou Neronovi ukromností protivila se, neukazujúc im Vaše Jasnosti lásky, neb některé síté jímali: iné strnali: iné
čož je v tomto místě záhadného

či jako horváta cídalí, jené bili se kříž, žádě jimi jakožto přejasního otce Vás nedukazuje pomocí, ale kládami, okory i všeckými haněními je mnohokrát zahanbovali stej? Nejsoucireňší kníže! Křekými Vaše upřímené svědomí bylo obdarováno radami, když všecky kostely pražské zlupiti chceli ste, z ornátu, alias ozdob, a sváinství

- 17 chovati se živiti se (enutri) - 20 ml všechnou já zpozalil, pošetilý (stoliditas) - 25 v zavřeních dřívejší se ve vleku jste udržovali (in suspeso) - 26 krvivo popéče (antipapam) t. j. vzdoropapek avignonštěho v dobu velikého schismatu západního, od r. 1378 (počtane Kili-mentem VII.) - 27-28 nejvyšší rozdělce nejvyšší rozhodci (supremus arbitri) - 28 nevěřu židovský nevěrný, nevěřící žid - 34 krátkými neváznými, věrolomnými (fragilibus) - 36 Nabuchodonosor II. (605 az 562 př. n. l.) jeden z neislamských babylonských králů, který je v bibii Ilčen jako násilník porostený za to silenství o jeho pokročilost srov. Dan. 4,30 - 40 v kletu kdžz měl gjet, t. j. ochranný pravidlo - 43 Vlasy fer převrdena Vaasek Výrost jest svedena (petverna) - 44 říspou pětostovane (plantatum) - 47 vprsa s dívčítemm (imaginative) - 51 zpolačata plat, odmena (solarium) - 55 dětské řeče dětské sítiveček raky - 56 rukovými obalem snipaj doslovny překlad z lat.: cancri involutum gradibus, obklopenec raky - 60 skvělostmi nátherami (splendoribus)

CESTOPIS T. ZV. MANDEVILLÖW

Český překlad tohoto nejoblíbenějšího středověkého cestopisu vznikl kolem roku 1400 vokolí krále Václava IV. prací dvorná Vavřinec z Březové, který pro dvorské prostředí složil také snář a světovou kroniku. Vavřinec překládal z německého zpracovaného kanovníka Oty von Dieringenu, jež bylo přeloženo z francouzského originálu s přihlédnutím k překladu do latiny.

Mandevillův cestopis je typické středověké vypravování, blížící se svou fantastičností popisům čížek krajin a jejich obyvatel, jaké známé zé soudobé řytířské epiky. Konvenční řytířské literaturu se blíží i vloženými episodami a ústřední postavou anglického řytíře dítě Matyáše Mandevilla, který je v díle označován za autora. Mandeville případně i vlastník roku 1322, procestoval Evropu, severní Afriku a velkou část Asie, navštívil několikrát Palestinu, sloužil vojenskýmu sultánu Egyptskému a v letech 1326-1330 nebo je dílem čiré fantazie, těnosti je vypravování opáno z neříomanských pramenů nebo je dílem čiré fantazie.

Za skutečného autora originálního bývalého lyljského lékaře Jean de Bourgoigne, spíše se však zdá, že jím byl lyljský kněz Jean de Outremense (dříve znauť též des Prez), uředník při biskupském dvore (1338 až 1400). Dilo se přes svou fantastičnost a nepravidelnost podobnost, nebo spíše právě pro ni, bylo; bohužel tehdejšímu lyristu (lýčení, rádování a bohatství čížek krajin, vojenských uspěchů a pod.), bylo čteno po celá staletí a stalo se i životu knihu četby lidové.

DVADCATÝ ROZDIEL
praví o jedné potváre, jenž má zpôsobu člověčí až do pasa,
a snodenek ješt kozi

V čípské písni jest mnoho svatých pustěnků a bratří, jenž mnoho věcí divných často vidají. Nebo běže před jednotou příšla divná potvora jako člověk s velkýma ostrýma rohomá, kteréžto na své hlavě mňeje, a běše podobna k člověku od vrchu až do pupka, a zdolu mňeje kozí zpobou. A když ji zaklínala boží pustěnka boží mocí, aby jemu povídala, co jest, tehda ona odpovědět a vece, že by bylo smrtelné stvoření jako i on, a prosiše toho pustěnka, aby za ni buona prosil toho, jenž je s nebe sstípl a v tělo panvy se vsadil a tem vykúpil vešken lidský národ; a ihned zmizela před ním. A potom té povory tělo bylo nale-

**Vášek Jarošovský, kteříž zaujímáte v naší řeči takovým opařením stupňů, nebo všechno vetravou
výje odporu, prozrazení? Aby zajistil všecko bězo sebrání zavřeném věrným zavřené-
no bylo, s pány Vašimi jednotu smluv džde, rádce věrné, hodcice k radě, zvolte,
alias vyberete, loutru se varujte, spravedlnost vzdvihněte, ustanovenost mluvit,
svedlo křesťanstva plamennými učiteli hořet! skřestom! Sami na se buduće pa-
natujte, abyše konury římského cíesařství, kteréž otec Váš velkým
dobyli jest ústílmi, tak pevně drželi, aby z Vašich a Vašich bratří rukú v moc jiných
nepříša. A v tom také rozmoženě jasnosti, chvála, čest a veselé ode všech lidí
se okáže.**

man him vs. neighbor

22

Reichstag zu Frankfurt im December 1397 und Januar 1398.

weis, als wir euch des sunderlich gelawben und getrawen und als euch auch des Enderlein unser undermarschalk und liber getrewener unterweisen wirdet. geben zu Wirzburg an sand Niclas abende unserr reiche des Behemischen in dem 35 und des Romischen in dem 32¹ jaren.
 1397 Dec. 5

[in verso] Dem burgermeister rate und
burgern gemeinlichen der stat zu Franken-
furt unsern und des reichs liben getrewen.

Ad relacionem Borziwoii de Swinar
Franciscus canonicus Pragensis.

5

10

D. Klagen über den König nr. 9.

1397 c. Dec. 23 9. Artikel über Forderungen und Klagen¹, von den Kurfürsten dem K. Wenzel mit-
getheilt. 1397 c. Dec. 23 Frankfurt.

W aus Weimar. Groß. und Herzogl. Sächs. Gesammtarchiv Registrande E fol. 1 nr. 1
cop. sec. 15, aus dem Wittenberger Archiv. Wo nur 1 Punkt über u stand, ist, wie
wo 2 Punkte darüber waren, ü gedruckt worden.

Diß sint die artickel, die die korfursten dem Römschen könige geschriben han.

1397 Dec. 23 Item uf dem sonnendage vor winachten anno etc. nonagesimo septimo quamen 15
die kūrfürsten zu dem könige gen Franckfurt. und do fordert der königk an sie, das
sie im die artickel anderwerbe geschriben geben. und also gaben sie im die nach-
geschriben artickel.

[1] Züm ersten von der zweidracht als von der widerbebsten^a wegen von Avinian etc.,
das solt unser herre der könig richten, wann er das mögeliich dete und das auch wol 20
entrichtet, wann er sich darunder arbeiten wölt und auch von rechtes wegen thun solt.

[2] Item von der bullen als der babst den fürsten geschriben hat von dem, das
der könig zu Franckrich Janue^b des riches stat inne hat, mit dem sich die Floren-
cier^c verbunden haben widder ander des riches stet in Lamparten: da solt unser herr
der könig sin botschaft umb bestellen und schaffen das das^d abgethan werde, [2^a] wann 25
es die stet darumb thun das sie meinen das unser herre der Römsche könig den von
Meylant einen herzogen und zu Pafyhe einen graven gemacht hat uf des riches stet
geschlüß güter etc., das unser herre der könig widderuff und abthun sülle, wann er
des kein möge und macht hat zu thun und grüplich widder das rich ist.

[3] Item das das heilige riche vil lande und stet verfürst umb^e versümeniß, das 30
is^f nicht gehanthabt noch geschutzt wirt, mit namen nicht allein in Lamparten, sunder
in Saphoyen^g, Flandern ein teil, zu Brabant, Camerech^h das bistum, die bistum und
stett Mecz Tollenⁱ Wirden. und da sal unser herre der könig zuthun und die widder
zu dem riche thun brengen und dabei behalten.

[4] Item unsers herren des königes fründe hatten Berne^k inne in Lamparten, do 35
der von Meylant kriegt mit den von Bern; und gaben das dem von Meylant inne und
namen gelt darumb, von der wegen Berne dem rich engangen ist, und das unser herre
der könig zu dem riche widder brengen sal.

a) W widerbessern. b) der letzte Buchstabe doch wol als e widerzugeben. c) W Florencian. d) om. W.
e) om. W. f) W ist. g) W Sathoyan. h) W Camereth. i) W Mencz Cöllen. k) W Bern mit überge- 40
setztem Hakenstreich, der an das schließende n ansetzt.

D. Klagen über den König nr. 9. E. Landfrieden nr. 10-19.

23

[5] Item das unserr herre der könig gibt sinen fründen membranen versiegelt mit ¹³⁹⁷
 seiner majestat ingesiegel, darin man mag schriben was man wil: meinen unser herren,
 das unser gnediger herre der könig sie lasse wissen was er mit den membranen versiegelt
 habe, und begeren unser herren die kürfürsten zu wissen was also uf die membranen
 geschrieben si, wann dem riche grosse schaden entsten mag und macht daran gelegen
 ist, als sie underrachtet sint, sie auch zumal unmöglich dünket das man die membranen
 also geben hat.

[6] Item das, van unbeschirmniß^a und das das rich nit vestenlich gehanthabet
 wirt, es sint kriege in allen landen des riches, und nieman weiß vör wem er das recht
 bitten sölle ader möge, das er dabi behalten und beschirmet werde. darumb bitten die
 kürfürsten und begerent, das unserr herre der königk zu ien komme und ien ende und
 ußrichtunge gebe, das auch not ist, wann sie das nit lenger mogen verziehen, und einen
 darüber gebe^b der des macht hab der ien ußrichtung tü und sie beschirme.

[7] Item von den zöllen und anderr^c sachen die^d unser herre der könig gibt etc.,
 begeren sie, das man die^e abthū.

[7^a] Item das er widderruffe den nuwen zoll zu Wirczburg.

[8] Item das man stede und andere lüde leidiget vör das riche umb geringe
 sachen, da man sie unmöglich umb leidiget und doheyne wol entrichtet. und das
 kompt alles von des wegen das sie niemant haben von den ien ußrichtunge geschehe;
 und wan sie fürkomment, so geschiet^f ien kein ußrichtung etc.

[9] Item das sich dèr könig verbunden hat mit den von Krakau, das ist widder
 die cristenheit und wider sin bruder den könig von Ungern. [9^a] die fürsten begeren
 auch, das er sich des bonts mit dem von Meylant abthū.

[10] Item geistlich und ander personen sin getöt unschuldiclich, die solt er
 beschuren und das weren, das ist unredelich und wider das riche, und söliches unrede-
 liches macht dem rich ein grossen schaden.

[11] Item vil ander gebrechen die wir wissen. item sint noch vil infelle gebrechen^g
 schaden und unverdenklichkeit von dem könige dem riche geschehen und ufentstanden
 und degeliche schaden.

30

E. Landfrieden nr. 10-19.

10. Allgemeine Landfriedensordnung K. Wenzels auf 10 Jahre. 1398¹ Jan. 6 Frankfurt. ¹³⁹⁸
 Jan. 6

35

M aus München St.A. Urkk. betr. die Verhh. d. kurpf. Haus. g. das deutsche Reich 121/b. 14
 or. mb. c. sig. pend.; auf Rückseite die ältere Signatur roth VIII. F. 22/III. B. 1 Abth.,
 ganz unten coäve Hand der nüwe lantfrid, dazu vielleicht etwas später durch konig
 Wenczla gemacht ad decem annos. Bei der Ähnlichkeit von c und t in dieser Vorlage
 schien es gerathen überall cz durchzuführen.

40

A coll. Speir. St.A. Urk. nr. 98 cop. mb., deren Richtigkeit von Pf. Ruprecht bezeugt wird,
 daher c. sig. intus subtus impresso. Zuerst kommt der ganze Landfride, dann zum
 Schlusse folgen die Worte Daz diese genwotige abeschrift unsers gnedigen herren des
 Romischen kuniges briefs über den frieden mit siner majestat anhangendem ingesiegel
 versiegelt von worte zu worte glich stet, so han wir Ruprecht pfalcgrave bij Rijne

a) W unbeschirmniß. b) W geben. c) W ander mit einem an x angesetzten Überhaken. d) om. W. e) om. W.
 f) W i mit aufgesetztem Zeichen, das wol e ist; also Kolumnation, die wir aufoelöst haben. g) W gebrochen.

C. Absetzung K. Wenzels, Urkunden, nr. 204-207.

255

*Archiv 8, 726, Karlsr. G.L.A. Pfälz. Kop.B. 146 fol. 6^a-9^a cop. ch. coaev. und ibid. 44 1400
fol. 135^a-140^a cop. ch. nach 1480, Nürnb. A.Konserv. Rotenburg Repert. Tit. I generalia C Ang. 20
Urkk. Büchernummer 6 cod. mb. Rotenb. Kopialbuch fol. 102^a-103^b cop. saec. 15 in.,
Köln. St.A. lib. magn. privileg. fol. 199^b-201^b cop. mb. coaev., ms. de la bibl. de Gand
nr. 91 (10^a) s. S. Génois Catalogue 231 nr. 281 (Schrift des 18 Jahrhunderts).*

*Gedruckt Goldast Reichssatzung 1, 158-160, Obrecht apparat. jur. publ. ed. 1696 pag. 55-62,
Lehmann Speyr. Chr. ed. Fuchs 1711 pag. 733^a-735^b, Müller Reichstagstheatrum
unter Friedrich 1, 296-299 nr. 4, Lünig Reichsarchiv 2, 24-26 nr. 13 und 5, 224-227
nr. 73, J.J. Moser von dem Römischen Kayser 628-632, Pelzel Wenzel 2 Urk.B. pag. 63-69
nr. 169 nach einer Abschrift von J. G. Schwandner (aus der Angabe des letzteren l. c.
pag. 69 ist nicht zu entnehmen, ob die Vorlage in der Wien. Biblioth. ein Original ist;
Pelzel l. c. pag. 411 nt. 1 nimmt zwar so an, läßt aber gleich die Ungenauigkeit folgen
den Fundort als das Wiener Archiv zu bezeichnen; Spieß, Aufklärungen in der Gesch.
und Diplomatik 100, erkennt auch ein Original hier), Janssen Frankf. R.Korresp. 1, 518
nr. 915 aus Handschrift im Priratbesitz (sehr übereinstimmend mit Obrecht l. c.). — Regest
Georgisch 2, 846 nr. 37, Würdtwein nor. subsid. dipl. 7 praeft. pag. 16, Günther cod.
dipl. Rheno-Mosell. 3, 948 f. nr. 665, Böhmer Reichsgesetze 15, Mon. Zoll. 6, 85 f. nr. 81.*

In gots namen amen. wir Johann von gots gnaden der heiligen kirchen zu

Mencze erzbischoff des heiligen richs durch Dutsche land erczkanczeler allen luden
verkundigen wir diß beide den geinwertigen und den zukünftigen: wie vil und
manchirley großer klegelicher gebresten irrfungen und mishel von langen jaren und
zijden in der heiligen kirchen ufferstanden und noch werende sint und tegelich schede-
licher ufferstehen, davon daz das heilige Römische rich, von dem die heilige kirche
und cristenheit trost schirm und hulffe haben solde, leyder also schedelich entgledet^a
und gemynnert und also sumeliche gehanthabet ist, daz nit alleyne unser schrieben
sunder die kfuntliche schymbar^b dait und tegeliche boße leuffte daz klerliche bewysent:
darumbe . . als unser herren und middekorfursten des heiligen Romischen richs und
auch wir von flißiger aneruffunge der heiligen kirchen, dy eynes schirmers, der fursten
herren steten landen und luten^c des heiligen riches, dy eynes vorsichtigen hanthabers
inneclichen begernde sint, den durchluchtigen fursten hern Wenczelaw Romischen konig
und konig zu^d Behem von langer czijt here dicke und ernstlich davon ermanet und
ersucht han übermicz uns selben unser frunde und brieve, und yme auch eigentlichen
vorgelacht han heymelichen und offenbar syne unczemeliche und erschregliche leben
und handelunge des heiligen richs und auch soliche gebresten irrunge und mishel in
der heiligen kirchen und cristenheit und soliche swerliche entglydunge^e und mynnerunge
des heiligen richs dy er schedelich und widder die wyrde synes tytels gethan und
verhenget hait: [1] nemelich^f daz er der heiligen kirchen ny zu fridden gehulffen
hait, daz der cristenheit eyne große notdurfft gewesen und noch were, daz yme als
eynem voygde und schirmer der kirchen zubehorte, und vor yn dicke und vil darumbe
gebeden ermanet und ersucht han; [2] so hait er auch daz heilige Romische rich
swerlich und schedelichen entgledet und entgleden^f lassen, nemelich Meylan und daz
land in Lamparten, daz deme heiligen riche zugehoret und daz riche großen nucz und
urber davon gehabt hait, darinne der von Meylan eyn dynar und amptmann waz des
heiligen richs, den er nū daruff eynen herczogen und zu Pafye eynen graven gemacht
hait, und hait darumbe widder synen titel und gelimp gelt genommen; [3] er hait

a) B entgledet, E entledet, A entgledit. b) A schimbar. c) M scheint ohne Vokalzeichen auf u. d) A hat k. u. k. z. einkorrigiert in Basnr. e) A entglydunge, E entledunge. f) A entglydet und entglyden, E entledet und entleden.

¹⁴⁰⁰
^{Ang. 20} auch vil stede und lande in Dutschen und Welschen landen deme riche zugehorende, und der ein teyl^a vorfallen sint deme heiligen riche, übergeben und der nit geachtet noch an deme heiligen riche behalden; [4] so hait er auch umbe geldes willen dicke und vil syne frunde gesand mit ungeschrieben brieven, dy man nennet membranen, dy doch mit syner majestat ingesigel besigelt waren, und mochten die frunde, oder den die membranen wurden, under dem koniglichen sigel schreiben waz sy wolden, davon eyne große sorge ist daz das heilige riche an synen werden und nützen schedlichen beraubet und entgledet^b sy wurden; [5] so hait er auch ny keyne achte gehabt aller der mishel und kriege, dy leider manche czijt in Dutschen und in andern landen des heiligen richs swerlich und vorterlich gewesen und noch werende sint, deshalb⁵en groß raub brant und mort ufferstanden sint und tegelichen schedlicher ufferstehen, und hand noch paffen noch leygen noch ackerman noch kaufflude beyde man oder wib frieden uff deme lande oder uff deme waßer, und werdent auch kirchen clostere und andere gotshusere, die daz heilige riche hanhaben und beschirmen solde, verderplichen geraubet gebrand und genczlichen sunder gotsforchte^c gewüstet und vertryben, es hait auch yderman deshalb¹⁰en synen mütwillen widder gelimp und recht mit dem andern getryben und noch trybet^d sunder besorgunge und achte des heiligen richs daz alsus^e versümeliche gehalden ist worden, und enweys auch iczunt nymand fur wen er daz recht byden moge daz er von des heiligen richs wegen dacie behalden und beschirmet werde; [6] er hait auch, das erschreglich und ummenslich ludet, mit syns²⁰ selbes hand und auch übermicz ander ubelteder die er by yme hait erwirdige und bidderbe prelaten paffen und geistliche lude und auch vil andere erbar lude ermordet erdrenket verbrand mit fackelen und sy jemerlichen^f und unmenßlichen widder recht, getodet, daz eyne Romischen konige unczemelichen stehet und ludet. und sint auch diße vorgeschriven artikele und vile andere großer sin ubeltad^g und gebresten als²⁵ landkundig und offenbar daz sy nit zu beschonen noch zu decken sint. und han darumbe yn dicke und vil mit großem fliße als vor geschriben stehet gebeden ermanet und ersucht, daz er sich sólichs unczemelichs lebens abetede, und darczu sich stellte und arbeydete, daz die heilige kirche, dy yn als eynen Romischen konig iren voygt dicke und vil hatte^h angeruffen, zu fridden und eynigkeit und daz heilige riche widder zu³⁰ synen werden landen und gütteren qweme, und nützlicherⁱ mit ganczem fliße gehanthabet wurde^k zu hulfe und troste der cristenheit, dy auch deßhalben swerlichen vernichtiget^l und gedrucket werdet. als wir auch dem vorgenanten hern Wenczelaw³⁵e als eyne Romischen konige diße und vile andere großer gebresten yn selber und daz heilige riche großlichen antreffende zu zijden klerlich han gesaget und beschriben geben, so han wir doch nach synen antwerten und nach unser widderrede und ernstlichen^m ersuchunge, und nachdem wir diß alles auch den heiligen stul zu Rome von yme han lassen wißen, noch ny befunden, daz er sich darezu gebe oder stellte, als daz eynem Romischen konige billicheⁿ zugehoret^o, daz er in der heiligen kirchen fryden, des der ganczen cristenheit große noit were, wulde machen und daz heilige⁴⁰ riche widder zu synen werden landen und guteren^p brengen und daz auch nützlicher hanhaben, als daz auch in allen landen des heiligen richs wol erschynet und künftlich ist. und wann wir diße^q vorgenanten und vil andere gebresten der heiligen kirchen und dem riche swerlich schedelich und klegelich anlygende, von der obgenanten

anrufunge und auch von unser eyde wegen damidde wir besünder als oberste und allernehste gelidder des heiligen richs¹ denselben riche verbunden sin, nit furbaßer oder me verswigen und geliden konden^a, wir müsten, als uns daz auch zugehoret und wir daz schuldig sin zu thüne, darczu gedenken und thun, daz das heilige rich, von welches unnützlicher und sümelicher handelfunge diße gebresten ufferstanden sint, furbaßer zu hulffe und zu troste der cristenheit baß und nuzlicher gehanthabt wurde: so hatten wir nū leste anderwerbe dem vorgeschriven hern Wenczelaw als eyme Romischen konige geschriben und yn unser furderster^b ersuchunge eygentlich ermanet, begernde und heyschende daz er zu uns kommen wolde zu Obern^c-Lanstein uff den Ryn und by uns sin des andern tages nach sante Laurencien tage nebstvergangen, daz heilige rich nützlicher zu bestellen und soliche^d große gebresten abezulegen. und uff daz wir daz gerne gesehen hetten, so han wir yn also fulleclichen und ernstlichen ersucht und geheyschen, also, ab er nit in der vorgeschriven maße enqweime zu uns uff die vorgeschriven stad und tag, so müsten wir von^e anruffunge des gemeynen landes und von unser eyde wegen darczu gedenken und thun, daz das heilige riche nuzlicher gehanthabet wurde, als daz auch klerlich unser brieve innehaldent. des sin wir uff die vorgeschriven stad und tag kommen, und han auch andere unsere middekurfürsten fulleclichen darczu verbott mit andern fursten herren und steden des heiligen richs, und han gewartet von^f tage zu tage ob der vorgeschriven her Wenczelaw icht kommen wolde diße vorgeschriven gebresten abezuleghen und daz heilige riche nützlicher zu bestellen. und ist er doch umbe alles diß nit zu uns kommen, und hait auchnymande von synen wegen eyniche sache uns furzulegen zu uns gesand. und sint^g wir yn umbe diße vorgeschriven klegeliche und schedeliche^h gebresten dicke und vil alleyne und heymelich in gütlichkeit, und, allesⁱ daz nit gehulffen hait, vor fursten herren und steden des heiligen richs in mancher samenvinge dy wir darumbe swerlich und kostlich gehabt han, ernstlich ersucht und gestraffet han^j (und als daz auch nit nütz gewesen ist, so han wir daz furbaßer von yme an den heiligen stul von Rome bracht als vor geschriben stehet), und er diß^k alles nit geachtet hait: so können und mögen wir nit anders darinne^l gemerken und geprubten^m, dan daz er der heiligen kirchen und cristenheit und besundern des heiligen richs keyne achte und sorge me oder fürbaßerⁿ haben wolle. und wann auch diß sunder verderplichen schaden der ganczen cristenheit nit lenger zu herten^o noch za lyden ist, so sin wir mit wolbedachtem müde, übermicz vil und manchirley handelunge und raid dy wir darumbe under uns und mit vil andern fursten und herren des heiligen richs ernstlichen gehabt han, der heiligen kirchen zu hulffe der cristenheit zu troste und deme heiligen riche zu eren und nütze genezliche überkommen, daz wir den vorgeschriven hern Wenczelaw als eynen vorsumer^p entgleder und unwirdigen des heiligen richs von demselben heiligen Romischen riche und alle der würde darczu gehorig zu dißer zift wollen genezlichen und zumale abethün und abeseczen. und wir Johann erzbischoff vorgenant, gots namen zu dem ersten angeruffen, in gerichtes stad geseßen, in namen und wegen unsere^q vorgeschriven herren und middekorfürsten des heiligen Romischen richs und

a) M konnen scheint korrig. aus konden, nicht umgekehrt, A konden, B kunden, ebenso Pelzel, lat. Übersetzung nequivimus. b) A vorderster, M furdester. c) M doch nicht 2 Punkte über e ziemlich wagrecht? d) M doch nicht wol sölliche. e) M doch wol von und nicht van. f) add. B, om. MAE. g) A diese vorgeschriven elegendlichen und schedelichen. h) B als. i) M korrig., wol aus hait. k) M i korrig., wol aus e. l) A dayn. m) M hat doch o. Zt. geprubten und nicht geprubten. A geprüften. n) M ein Pünktchen über u sichtbar. o) ME herten, A hyrten. p) AB versümer. q) A unser.

auch unser selbes, umbe diße egenanten und andere vile großer gebresten und sachen
¹⁴⁰⁰
^{Aug. 20} uns darczu bewegende abethün und abeseczen mit dißem unserme orteil, daz wir thun
 und geben in dißer schriftt, den vorgenanten hern Wenczelaw als eynen unnüczchen
 versümelichen unachtbaren entgleder und unwerdigen hanthaber des heiligen Romischen
 richs von demselben Romischen riche und von alle der wirde eren und herlichkeid
 darczu gehorende. und verkundigen darumbe allen fursten herren ritteren knechten
 steden landen und luden des heiligen richs, daz sy nū furbaßer ire eyde und hulde,
 die sy des vorgenanten hern Wenczelaw personen als von des heiligen richs wegen
 gethan haſt, zumal und genczlichen ledig sint, und ermanen und ersuchen sy auch
 übermicz die eyde damidle sy deme heiligen riche verbunden sint, daz sy dem egenanten
 hern Wenczelaw furbaßer als eyme Romischen konige nit me gehorsam noch wartende
 sin in eyniche wijß nach^a yme auch eyniche rechte dinste gulde gude^b oder andere
 gefelle wy man die genennen mag als eyme Romischen konige geben thün oder folgen
 laßen, ſündar daz sy dy behalden vor^c den der von gnaden gots zu eyme nüczlichern
 und beqwemelichern Romischen konige gekoren werdet. des zu glauben und orkunde
 han wir Johann erzbischoff zu Mencze vorgenant diße geinwertige^d unsere brieve
 davon thun machen, mit dißen nachgeschriben offen schribern in eyner offen forme
 beschriben, und unser groß ingesigel hirane thun henken. gelesen und ußgesprochen
 wart daz vorgeschriften urteil und sententie von uns Johan erzbischoff zu Mencze
 vorgenant, als von unser und der vorgenanten unser herren der middekorfursten
 wegen, an dem Ryne bij Obern-Lanstein Trierer bischutums gein Brabach zu gehende^e
 uff eyme stüle^f daselbs zu eyme richtestule¹ erhaben, als die vorgenanten unser herren
¹⁴⁰⁰
^{Aug. 20} die korfursten^g und wir daselbs zu gerichte saßen, in dem jare nach Cristi geburte
 dusent und vierhundert jare in der achten indiccien an eyme fritage deme czwenczigisten
 tage des mandes augusti enwenig^h vor nünⁱ zift in deme eylfftien jare der bebstlichen
 gewalt des allerheiligisten in Criste vaters und herren hern^k Bonifatii von gotlicher
 versehungue des nünden babistes, in geinwertigkeit der hochgeborenen fursten hern Johans
 des hochgeborenen fursten^l hern Ruprechts herczog zu Beyrn und palezgrave bij Ryn
 etc. sones, hern Friderichs burggraven zu Nurenberg, der edelen Philippi zu Naßawe
 und Sarbrucken, Emychis von Lyningen, Johans von Czigenhayn, Conrads ringrefen^m
 unser dumherrenⁿ zu Mencze graven, Reynharts zu Westerburg, Johans von Lympurg,
 Johans von Isenburg, Reynharts von Hanaw herren, hern Nicolai Prowyn in der
 heiligen schrifft, Johannis von Wittenburg^o und Nicolai Burgmann in dem geistlichen
 rechte, hern Hermans probstes zur^p sante Georgen zu^q Colne in dem werntlichen rechte
 lerern, der vesten rittere Siffrids von Lyndaw unsers viczdfums in dem Ringaw, Johans
 Boßen^r von Waldecke unsers burggraven zu Beckelnheim und lieben getruwen, Henrich
 Rulmans von Dadenberg^s, Gerharts von Eynenberg herren zu Landeskron, Friderichs
 von Saßenhusen, Romlyans von Kobern^t, Johans von Dalberg^u, Rudolfs von Czey-
 sickein^v, und andere^w vil herren rittere knechte lude geistlich und werntlich in großer
 und merglicher zall, zu geczfügen zu den vorgeschriften dingen geheischen und gebeden.
⁴⁰

(Signum tabellionatus) Und ich Nicolaus Bertoldi von Frideberg clerik Menczer
 bistumes von babstlicher und keiserlicher macht offen schriben und des vorgenanten
 mynes gnedigen herren hern Johans erzbischoffs zu Mencze gesworn schriben, als daz

a) A noch. b) M wol nicht güde; om. B. c) A fur. d) M geinwertigen? mit Überstrich. e) A geen. f) M
 hat ein Vokalzeichen über u? g) M wol nicht körfursten. h) M sic st. ein wenig. i) BE none. k) E hier die
 2 Punkte . . vor dem Namen. l) M Vokalzeichen über u? m) A ringrefen. D rugreve. n) M Vokalzeichen